

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/41/2019
Identifikačné číslo spisu: 1017201520
Dátum vydania rozhodnutia: 27.10.2020
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1017201520.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľ): Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, IČO: 00 603 481, s doručovacou adresou Primaciálne námestie č. 1, 814 99 Bratislava, zast.: HMG LEGAL, s.r.o., advokátskym spoločenstvom, IČO: 35 885 459, so sídlom Červeňova č. 14, 811 03 Bratislava, proti žalovanému: Úrad pre verejné obstarávanie, so sídlom Ružová dolina č. 10, 821 09 Bratislava, vo veci všeobecnej správnej žaloby vo verejnom obstarávaní, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 12. júna 2018 č.k. 5S/177/2017 - 112, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Predmet kasačnej sťažnosti

1. Konanie o kasačnej sťažnosti zo 17.10.2018 (č.l. 127) sa týka prieskumu rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 12. júna 2018 č.k. 5S/177/2017 - 112 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým správny súd žalobu proti rozhodnutiu žalovaného č.: 12651-9000/2017 z 15.08.2017 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“ - č.l. 45) vydanému vo verejnom obstarávaní zamietol.

2. Kasačná sťažnosť sa opiera o explicitne označený nasledovný dôvod:

- § 440 ods. 1 písm. g) v spojení s odsekom 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“, resp. „Správny súdny poriadok“), t.j. správny súd najmä pod č. 86 a 87 napadnutého rozsudku nesprávne právne posúdil ust. § 81 písm. b) zákona č. 343/2015 Z.z. o verejnom obstarávaní a

o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 343/2015 Z.z.“).

Podľa § 81 písm. b) zák. č. 343/2015 Z.z. v znení relevantnom pre preskúvanú vec priame rokovacie konanie môže verejný obstarávateľ použiť len vtedy, ak je splnená aspoň jedna z týchto podmienok:

b) tovar, stavebné práce alebo služby môže poskytnúť len určitý hospodársky subjekt, ak

1. predmetom zákazky je vytvorenie alebo nadobudnutie jedinečného umeleckého diela alebo umeleckého výkonu [odkaz č. 17 na zákon č. 185/2015 Z.z. Autorský zákon],

2. z technických dôvodov neexistuje hospodárska súťaž a za predpokladu, že neexistuje ani žiadna primeraná alternatíva alebo náhrada a chýbajúca hospodárska súťaž nie je výsledkom umelého zúženia parametrov verejného obstarávania alebo

3. ide o výhradné práva [odkaz č. 58 napríklad na § 14 zákona č. 435/2001 Z.z. o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach a o zmene a doplnení niektorých zákonov (patentový zákon), alebo na § 17 zákona č. 185/2015 Z.z.], a za predpokladu, že neexistuje žiadna primeraná alternatíva alebo náhrada a chýbajúca hospodárska súťaž nie je výsledkom umelého zúženia parametrov verejného obstarávania, [...]

3. Avšak z obsahu kasačnej sťažnosti je možné dovodiť, že sťažovateľ implicitne poukazoval aj na iný dôvod:

- § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p., t.j. správny súd pri odôvodnení napadnutého rozsudku sa neriadil dôsledne ust. § 139 S.s.p.

II.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

4. Preskúvaným rozhodnutím rada žalovaného ako orgán príslušný v odvolacom konaní podľa § 146 ods. 1 a § 167 ods. 2 písm. d) zákona č. 343/2015 Z.z. vo veci odvolania žalobcu ako kontrolovaného verejného obstarávateľa v konaní o preskúmanie jeho úkonov po uzavretí zmluvy začatom z vlastného podnetu žalovaného v priamom rokovacom konaní na predmet nadlimitnej zákazky „Dodávka služby svietenia na stanovenej úrovni poskytovania služieb v hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave“ (ďalej len „dotknutá zákazka“) s predmetom plnenia, ktorým je „Poskytnutie služby prevádzky riadiaceho systému Monitorovanie a diaľkové ovládanie (spínanie a vypínanie) rozvádzačov verejného osvetlenia mesta Bratislava a prislúchajúcej infraštruktúry cez vzdialené ovládanie“ (ďalej len „predmet plnenia“), ku ktorému bolo oznámenie o dobrovoľnej transparentnosti ex ante uverejnené žalobcom v Úradnom vestníku Európskej únie z 10.12.2016 pod značkou 2016/S 239-436068 a vo Vestníku verejného obstarávania č. 242/2016 z 13.12.2016 pod značkou 16655 - DES, s poukazom na § 175 ods. 4 zák. č. 343/2015 Z.z. uviedla, že žalobca svojím vyššie opísaným konaním porušil § 10 ods. 2 a § 81 písm. b) bod 2. zák. č. 343/2015 Z.z. z dôvodu nepreukázania splnenia podmienky na oprávnené použitie postupu priameho rokovacieho konania podľa citovaného zákona, pričom toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania.

Podľa § 10 ods. 2 zák. č. 343/2015 Z.z. v citovanom znení verejný obstarávateľ a obstarávateľ musia dodržať princíp rovnakého zaobchádzania, princíp nediskriminácie hospodárskych subjektov, princíp transparentnosti, princíp proporcionality a princíp hospodárnosti a efektívnosti.

Podľa § 175 ods. 4 zák. č. 343/2015 Z.z. v citovanom znení platí, že ak úrad v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy zistí, že postupom kontrolovaného bol porušený tento zákon a porušenie malo alebo mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania, v rozhodnutí uvedie taxatívny výpočet ustanovení tohto zákona, ku ktorým porušeniu došlo a ktorých porušenie malo alebo mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania.

6. Podľa žalovaného skutkový stav zistený vo verejnom obstarávaní bol nasledujúci. Hoci žalovaný po doručení oznámenia o dobrovoľnej transparentnosti ex ante začal (28.06.2016) správne konanie za účelom preskúmania úkonov žalobcu pred uzatvorením zmluvy, tak žalobca medzičasom (27.12.2016)

uzavrel so spoločnosťou Siemens s.r.o., Bratislava (ďalej len „spoločnosť Siemens“) zmluvu o úrovni poskytovania služieb č. MAGTS1600271 ako výsledok predmetného priameho rokovacieho konania (ďalej len „zmluva“). Preto žalovaný toto konanie zastavil.

7. Následne žalovaný začal z vlastného podnetu konanie o preskúmanie úkonov žalobcu po uzavretí zmluvy. S prihliadnutím na preambulu a ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice č. 2004/18/ES (ďalej len „smernica č. 2014/24“) žalovaný zdôraznil, že priame rokovacie konanie sa má, vzhľadom na škodlivý vplyv na hospodársku súťaž, využívať len vo veľmi výnimočných prípadoch.

Podľa ods. 50 preambule smernice č. 2014/24 vzhľadom na škodlivý vplyv na hospodársku súťaž by sa rokovacie konanie bez predchádzajúceho zverejnenia oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania malo využívať len vo veľmi výnimočných prípadoch. Táto výnimka by sa mala obmedziť na prípady, keď uverejnenie nie je možné z dôvodov mimoriadnej naliehavosti v dôsledku udalostí, ktoré verejný obstarávateľ nemohol predvídať a za ktoré ani nenesie zodpovednosť, alebo keď je od začiatku jasné, že toto uverejnenie by nepodnietilo väčšiu hospodársku súťaž alebo neprineslo lepšie výsledky obstarávania, v neposlednom rade preto, že z objektívneho hľadiska existuje len jeden hospodársky subjekt, ktorý môže túto zákazku realizovať. To je prípad umeleckých diel, keď osoba umelca štandardne určuje jedinečný charakter a hodnotu samotného umeleckého predmetu. Výlučnosť môže vyplývať aj z iných dôvodov, ale využitie rokovacieho konania bez zverejnenia, keď situáciu výlučnosti nevytvoril samotný verejný obstarávateľ so zreteľom na budúci postup obstarávania, môžu odôvodniť len situácie objektívnej výlučnosti.

Verejní obstarávatelia, ktorí vychádzajú z tejto výlučnosti, by mali uviesť dôvody, prečo neexistujú žiadne primerané alternatívy alebo náhradné riešenia, ako napríklad využitie alternatívnych distribučných kanálov, a to aj mimo členského štátu verejného obstarávateľa, alebo zváženie funkčne porovnateľných stavebných prác, tovaru alebo služieb.

Ak situácia výlučnosti vyplýva z technických dôvodov, tieto by sa mali v jednotlivých prípadoch prísne vymedziť a odôvodniť. Tieto dôvody by mohli zahŕňať napríklad prípad, keď pre iný hospodársky subjekt je takmer technicky nemožné dosiahnuť požadované ciele alebo keď existuje potreba používať osobitné know-how, nástroje alebo prostriedky, ktoré má k dispozícii len jeden hospodársky subjekt. Technické dôvody môžu takisto vyplývať z osobitných požiadaviek na interoperabilitu, ktoré sa musia splniť, aby sa zabezpečilo fungovanie stavebných prác, tovaru alebo služieb, ktoré sa majú obstarat'.

Napokon, postup obstarávania nie je užitočný, ak sa tovar kupuje priamo na komoditnom trhu vrátane obchodných platforiem pre komodity, ako sú burzy poľnohospodárskych výrobkov, surovín a energie, v prípade ktorých je prirodzenou zárukou trhových cien regulovaná mnohostranná obchodná štruktúra, nad ktorou sa vykonáva dohľad.

8. K predmetu plnenia žalobca uviedol, že na zabezpečenie zákonnej povinnosti bola v roku 1996 uzavretá zmluva so spoločnosťou Siemens, ktorá končí v roku 2016. Na základe tejto zmluvy bol majetok žalobcu tvoriaci základnú infraštruktúru systému osvetlenia odovzdaný počas jej trvania spoločnosti Siemens, ktorá zabezpečuje celý systém riadenia verejného osvetlenia v Bratislave. K spätnému prevodu uvedeného majetku žalobcu môže dôjsť až po ukončení zmluvy, pričom inventarizácia stavu majetku a jeho protokolárny prevod vyžaduje podľa skúseností z roku 1996 cca 10 až 12 mesiacov, počas ktorých je však žalobca povinný zabezpečiť službu všeobecného záujmu.

9. Žalovaný ďalej uviedol (str. 4 až str. 8 preskúmaného rozhodnutia), že vychádzajúc z účelu zadávania dotknutej zákazky (kontinuálne zabezpečenie verejnej služby osvetlenia mesta) a z existujúceho technického riešenia zadal žalobca dňa 23.11.2016 znalcovi JUDr. Ing. J. N., MBA úlohu vyhotoviť znalecký posudok, ktorý bol vyhotovený pod č. 21/2016 (ďalej len „znalecký posudok“). Úlohou uvedeného znalca bolo s prihliadnutím na technické príčiny posúdiť, či vôbec existuje primeraná alternatíva za stávajúce technologické riešenie.

10. Uvedený znalec na základe stanovenia kritérií a užitého postupu znaleckej činnosti vyslovil záver, že pri zohľadnení technologického hľadiska je možné v rámci dosiahnutia definovaného účelu zadávania

zákazky úspešne realizovať projekt iba s využitím systému Siemens SLM Lightning ako jediného systému spĺňajúceho všetky kritické technologické kritériá."

11. Najmä s poukazom na ust. § 10 ods. 2 a § 81 písm. b) bod 2 zák. č. 343/2015 Z.z. ako aj odseku 50 preambule a čl. 32 ods. 2 písm. b) smernice č. 2014/24/ES žalovaný zdôraznil, že žalobca pri objasňovaní nutnosti výnimočne využiť postup priameho rokovacieho konania vychádzal zo skutočnosti tvrdenej v znaleckom posudku, t.j. že z objektívneho hľadiska existuje len jeden hospodársky subjekt, ktorý môže dotknutú zákazku realizovať (č. 32 preskúmaného rozhodnutia).

12. Pritom žalovaný konštatoval (č. 38 preskúmaného rozhodnutia), že nemôže akceptovať argumentáciu žalobcu spočívajúcu v spojení technickej a jazykovej spôsobilosti, ako podmienky vylučujúcej potenciálne hospodárske subjekty už v počiatkovej fáze verejného obstarávania.

13. V súvislosti s uvedeným ďalej žalovaný uviedol (č. 40, č. 41 a č. 44 preskúmaného rozhodnutia), že

„40. Rada uvádza, že vypracovanie znaleckého posudku môže byť jedným z prostriedkov, ako preukázať existenciu technických dôvodov, ktoré negujú hospodársku súťaž. V nadväznosti na vyššie konštatované určenie nevhodných, diskriminujúcich kritérií, na základe ktorých znalec selektoval hospodárske subjekty na trhu, ktoré v značnej miere obmedzujú hospodársku súťaž, má rada za to, že znalecky posudok v znení jeho dvoch dodatkov nie je možné akceptovať ako dôkaz preukazujúci skutočnosť, že služby môže poskytnúť len jeden hospodársky subjekt, ak z technických dôvodov neexistuje hospodárska súťaž.

41. [...] výstupom znaleckého posudku je fakt, že znalec určil ako jediného možného dodávateľa spoločnosť Siemens s.r.o., avšak zo znaleckého posudku ďalej vyplýva. Že uvedená spoločnosť nie je jediným potenciálnym dodávateľom obstarávaných služieb. Znalec určil dokonca ďalšie dve spoločnosti, ktoré sú spôsobilé realizovať predmet zákazky (hoci podľa slov znalca, produkty zvyšných dvoch spoločností nespĺňajú všetky požiadavky stanovené kontrolovaným k 01.01.2017). [...]

44. Rada k uvedenému [neexistencia žiadneho iného technického riešenia s výnimkou spoločnosti Siemens] uvádza, že všetky tri podmienky použitia priameho rokovacieho konania spolu vo veľkej miere súvisia a navzájom sa prelínajú, tak to je aj v tomto prípade. Z dodatku č. 2 znaleckého posudku vyplýva, že jediným možným technickým riešením, ktoré spĺňa všetky požiadavky kontrolovaného k 01.01.2017, je produkt spoločnosti Siemens s.r.o. Znalec totiž mal za to, že aj zvyšné hospodárske subjekty by síce vedeli dopracovať chýbajúce funkcionality, avšak rozhodne by to nestihli k 01.01.2017, odkedy reálne vznikla potreba riadiť a prevádzkovať systém riadenia osvetlenia."

14. V ďalších bodoch preskúmaného rozhodnutia žalovaný odôvodňoval svoje závery o oneskorenom dátume začatia prípravy podkladov žalobcom pre proces verejného obstarávania, t.j. iba 38 dní pred ukončením zmluvy, hoci žalobca mal napríklad vedomosť, že podľa jeho skúseností z roku 1996 trvá inventarizácia stavu majetku a jeho protokolárny prevod 10 až 12 mesiacov, počas ktorých je však už zaťaženej povinnosťou zabezpečiť prevádzkovanie osvetlenia ako službu verejného záujmu.

15. Podľa názoru žalovaného (č. 48 preskúmaného rozhodnutia) že

„ak je na inventarizáciu infraštruktúry potrebných približne 12 mesiacov a na dopracovanie systémov max. 24 mesiacov, tak v prípade ak by kontrolovaný začal riešiť potrebu zabezpečenia obstarávanej služby v dostatočnom čase vopred (napr. 24 mesiacov vopred), mohol by použiť jeden z otvorených postupov o verejnom obstarávaní."

t.j. žalobca si sám vytvoril problém s časovým hľadiskom, keď potrebu obstarania systému riadenia osvetlenia začal riešiť v nedostatočnom časovom predstihu.

16. Čo sa týka poslednej podmienky o neexistencii primeranej alternatívy alebo náhrady (t.j. chýbajúca hospodárska súťaž nie je výsledkom umelého zúženia parametrov verejného obstarávania) uvedenej vo vyššie citovanom odseku 50 preambule smernice 2014/24, žalovaný zdôraznil (č. 54 preskúmaného rozhodnutia), že v prvom rade preskúmal, čo malo vytvoriť existenciu technických dôvodov, pre ktoré neexistuje hospodárska súťaž, vylučujúcich možnosť ostatných hospodárskych subjektov plniť danú

zákazku.

17. S poukazom na predchádzajúce body (v bodoch č. 32 až 51 uvedená analýza fundamentálneho spojenia znalosti slovenského jazyka a technologických skúseností v jednom hospodárskom subjekte) preskúmaného rozhodnutia žalovaný ustálil, že ani táto posledná podmienka zakotvená vo vyššie citovanom odseku 50 preambule splnená nebola.

III.

Konanie na správnom súde

A)

18. Proti preskúmanému rozhodnutiu podal žalobca postupom podľa Správneho súdneho poriadku prostredníctvom právneho zástupcu na Krajský súd v Bratislave žalobu zo 14.09.2017.

19. Nakoľko žalobca zároveň s podanou žalobou navrhol aj priznať odkladný účinok správnej žalobe, krajský súd uznesením zo dňa 12. decembra 2017 návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žaloby zamietol.

20. Úlohou Krajského súdu v Bratislave ako správneho súdu bolo posúdiť zákonnosť preskúmaného rozhodnutia a postup daňových orgánov podľa § 177 ods. 1 S.s.p. v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (§ 182 ods. 1 písm. e/ S.s.p.), ktorými je správny súd v preskúmanej veci viazaný (§ 134 ods. 1 S.s.p.), vrátane dôvodov podľa § 134 ods. 2 S.s.p. Po nariadení pojednávania a po oboznámení sa s administratívnym spisom žalovaného správny súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal taxatívne upravené podmienky uvedené v § 81 písm. b/ bod 2 zák. č. 343/2015 Z.z. Preto postupom podľa § 190 S.s.p. prostredníctvom svojho rozsudku (ďalej len „napadnutý rozsudok“) vyslovil, že žalobu zamietla z nasledujúcich dôvodov.

Podľa § 190 S.s.p. v citovanom znení platí, že ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

21. S poukazom na relevantné ustanovenia Správneho súdneho poriadku, zák. č. 343/2015 Z.z., smernice č. 2014/24, zákona č. 270/1995 Z.z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky, zásad Vlády Slovenskej republiky k zákonu Národnej rady Slovenskej republiky č. 270/1995 Z.z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (schválené uznesením vlády Slovenskej republiky zo 16. decembra 2009 č. 933/2009) a uverejnenom pod č. 593/2009 Z.z. a zákona č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave, ako aj s citáciou judikatúry Súdného dvora Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) a po podrobnej rekapitulácii skutkového stavu zachyteného v spise správcu dane, žalobných dôvodov a argumentácie žalovaného správny súd poukázal (č. 77 napadnutého rozsudku) na nasledujúci obsah znaleckého posudku:

„V znaleckom posudku v bode 2.2 - Požiadavky objednávateľa vo vzťahu k opisu projektu, v rámci jeho špecifikácie boli žalobcom stanovené ako súčasť opisu predmetu projektu povinné požiadavky, ktoré musí subjekt, ktorý by bol dodávateľom IS systému spĺňať: Predmetom plnenia je poskytnutie služby prevádzky riadiaceho systému Monitorovanie a diaľkové ovládanie (spínanie a vypínanie) rozvážačov verejného osvetlenia mesta Bratislava a prislúchajúcej infraštruktúry cez vzdialené ovládanie. Nadradený Cloud Systém - musí zahŕňať v sebe tri moduly: Systém remote management, HelpDesk a Passport, ktoré slúžia na efektívne riadenie prevádzky verejného osvetlenia, taktiež poskytujú komunikačné a informačné rozhranie pre všetky zainteresované strany, ako sú občania mesta, vlastníci, správca a prevádzkovateľ verejného osvetlenia.

V bode 2.3 znaleckého posudku znalec okrem iného uviedol, cit.: „Nakoľko obstarávateľ požaduje od potencionálneho dodávateľa komunikáciu v slovenskom jazyku a dostupnosť riešiteľského tímu v Slovenskej republike, tak pri zohľadnení uvedenej požiadavky je nutné stanoviť kritérium č. 1 a č. 2....“ Znalec v bode 2.4 znaleckého posudku uviedol, cit.:„Na základe postupu výberu potenciálne relevantných subjektov boli identifikované spoločnosti, ktoré spĺňajú kritérium č. 1 a kritérium č. 2 tieto: citylight.net Brivibas gatve 224-k4, 1039 Riga, Latvia, prostredníctvom zastúpenia pre Slovenskú a

Českú republiku

ARVOKAJE Ltd, Kuhilaspäha 14, 24100 Salo, Finland, prostredníctvom zastúpenia pre Slovenskú republiku

Siemens s.r.o., Slovenská republika."

Znalec zvolil postup pri vypracovaní znaleckého posudku tak, ako to uviedol v bode 2.5 znaleckého posudku Postup stanovenia komplexných kritérií, v bode 2.6 Stanovenie komplexných kritérií na základe relevantných parametrov projektu a následne v bode 2.7 Popis vybraných relevantných systémov na preskúmanie (bod 2.7.1 Siemens - SLM Lightning - v rozsahu konceptu Smart City; 2.7.2 Citylight.net; 2.7.3 Riadiaci systém A.R.V.O.) a v bode 2.9 Eliminačné vyhodnotenie splnenia komplexných kritérií, v bode 2.10 Vyhodnotenie po eliminačnom vyhodnotení splnenia komplexných kritérií, cit.:..... „Vyhodnotením komplexných kritérií a pri zohľadnení kritických kritérií je nutné prispieť k záveru, že z technologického hľadiska je možné v rámci projektu realizovať riešenie systému Siemens SLM Lightning ako jediného systému spĺňajúceho všetky kritické technologické kritériá. Nasadenie akéhokoľvek iného riešenia je technologicky neprípustné."

Znalec v bode 3. Záver znaleckého posudku uviedol, že úlohou znalca bolo zistiť, či z technických dôvodov neexistuje žiadna primeraná alternatíva alebo náhrada za konkrétne technologické riešenie a teda či existuje len jedno technologicky prípustné riešenie, alebo či existujú aj iné technologicky prípustné riešenia. Znalec na základe vykonaného skúmania dospel k záveru, že: Pri zohľadnení technologických kritérií je nutné dospieť k záveru, že z technologického hľadiska je možné v rámci projektu realizovať projekt iba s využitím systému Siemens SLM Lightning ako jediného systému spĺňajúceho všetky kritické technologické kritériá. Nasadenie akéhokoľvek iného riešenia je technologicky neprípustné."

22. Ďalej sa správny súd zaoberal (č. 80 napadnutého rozsudku) s vplyvom dodatku č. 2 znaleckého posudku na preskúmané rozhodnutie. Tiež poukázal na súbor základných zásad pre pridelenie verejných zákaziek, ktoré Súdny dvor v tejto oblasti vytvoril. Ďalej sa venoval podmienkam, ktorých splnenie je nutné splniť pri inštitúte priameho rokovacieho konania v oblasti verejného obstarávania.

23. V tejto súvislosti správny súd zdôraznil (č. 86 a č. 87 napadnutého rozsudku), že

„86/ Pri podmienke 1/ sa súd stotožnil so závermi žalovaného, že táto podmienka zo strany žalobcu nebola naplnená, nakoľko žalobca nepreukázal, že obstarávanú službu môže z technických dôvodov poskytnúť len určitý hospodársky subjekt, preto lebo technických dôvodov neexistuje hospodárska súťaž. Žalobca stanovením kritérií, na základe ktorých znalec vypracoval znalecký posudok, sám spôsobil obmedzenie hospodárskej súťaže. Je potrebné zdôrazniť, že sám žalobca zdôvodnil svoju argumentáciu na splnenie všetkých troch podmienok vypracovaným znaleckým posudkom vrátane jeho dvoch dodatkov. Žalobca znaleckým posudkom predstavoval hlavný a jediný dôkaz, že z technických dôvodov môže realizovať uvedený predmet zákazky len jeden subjekt. Požiadavka žalobcu, resp. hodnotiace kritérium spočívajúce v tom, že znalec hodnotil, či spoločnosti komunikujú a poskytujú služby v slovenskom jazyku z hľadiska práva verejného obstarávania, ktoré vychádza zo smerníc EU je neakceptovateľná. Je potrebné dodať, že Slovenská republika je členom EU kde sú stanovené podmienky založené na voľnom pohybe tovaru, osôb a poskytovania služieb a pohybe kapitálu je takáto požiadavka diskriminačná a tým aj obmedzuje hospodársku súťaž. Preto sa súd stotožnil s názorom žalovaného, že nie je možné akceptovať argumenty žalobcu, ktoré spočívajú v spojení technickej a jazykovej spôsobilosti, ako podmienky ktorá vylučuje potenciálne hospodárske subjekty už na samom začiatku verejného obstarávania. Súdny znalec v znaleckom posudku uviedol, že v oblasti informačných systémov neexistuje funkcionálna, ktorá by sa nedala dopracovať a uviedol dve spoločnosti, ktoré by vedeli realizovať predmet zákazky a napriek tomu dospel k záveru, že iba Siemens, s.r.o. je jediný hospodársky subjekt spôsobilý z technických dôvodov poskytnúť predmet zákazky. Táto skutočnosť vyplýva z dodatku č. 2 znaleckého posudku kde okrem iného uviedol, že aj zvyšné dve spoločnosti by síce vedeli dopracovať chýbajúce funkcionality, ale by to nestihli k 01.01.2017. Žalobca mal vedomosť o tom, že zmluva so spoločnosťou Siemens, s.r.o. mu končí 31.12.2016 napriek tomu zadal vypracovanie znaleckého posudku dňa 23.11.2016, ktorý bol vypracovaný 01.12.2016 a oznámenie o dobrovoľnej transparentnosti ex ante bolo zverejnené vo Vestníku verejného obstarávania dňa 13.12.2016. Z uvedeného vyplýva, že žalobca až 38 dní pred ukončením pôvodnej zmluvy začal zabezpečovať uvedenú službu, ktorá bola spoločnosťou Siemens, s.r.o. zabezpečovaná 20 rokov.

Správny súd má za to, že žalobca začal zabezpečovať uvedenú službu v nedostatočnom časovom predstihu a preto nie je možné akceptovať spojenie časového a technického riešenia.

87/ Pri podmienke 2 a 3/ súd má za to, že žalobca nepreukázal neexistenciu primeranej alternatívy alebo náhrady a chýbajúca hospodárska súťaž nebola výsledkom umelého zúženia parametrov verejného obstarávania. Správny súd poukazuje na znenie bodu 50 preambuly smernice 2014/24/EÚ, ktorá na účely priameho rokovacieho konania uznáva len „situáciu objektívnej výlučnosti“ a to iba za predpokladu, že ju nevytvoril verejný obstarávateľ so zreteľom na budúci postup verejného obstarávania. Nakoľko, podľa názoru súdu, žalobca nepreukázal že takáto situácia nastala a nezdôvodnil, prečo neexistuje žiadna primeraná alternatíva alebo náhradné riešenie. Dôkazné bremeno splnenia všetkých zákonom stanovených podmienok pre použitie priameho rokovacieho konania je na žalobcovi, ktorý je povinný ich riadne zdôvodniť. V tomto prípade žalobca splnenie troch podmienok použitia priameho rokovacieho konania preukazoval vyžiadaným znaleckým posudkom č. 21/2016 zo dňa 01.12.2016 a jeho dvoch dodatkov. Znalec stanovil kritéria výberu okruhu možných dodávateľov v bodoch 2.3 Postup výberu potenciálne relevantných subjektov, 2.4 Prehľad potenciálne relevantných subjektov pre účely preskúmania v rozsahu subjektu a povahy ním dodávaných plnení, 2.5 Postup stanovenia komplexných kritérií, 2.6. Stanovenie komplexných kritérií na základe relevantných parametrov projektu. Znalec v bode 2.4 identifikoval 3 spoločnosti citylight.net prostredníctvom zastúpenia pre Slovenskú a Českú republiku, ARVOKAJE Ltd, prostredníctvom zastúpenia pre Slovenskú republiku a spoločnosť Siemens s.r.o. Ako vyplýva z administratívneho spisu žalobca stanovil ako súčasť opisu predmetu projektu, ktoré musí informačný systém, ako aj subjekt, ktorý by bol dodávateľom informačného systému, ktorým vopred uprednostnil systémové riešenie jeho doterajšieho dodávateľa - spoločnosť Siemens, s.r.o. Je potrebné súhlasiť s tvrdením žalovaného, že žalobca určil nevhodné a diskriminujúce kritéria, na základe ktorých následne znalec selektoval hospodárske subjekty na trhu, preto nie je možné súhlasiť so znaleckým posudkom, že neexistuje primeraná náhrada. Žalobca, na základe znalcom vypracovaného posudku ani neoslovil spoločnosti citylight.net a ARVOKAJE Ltd., či by ním požadované služby a v rozsahu ním stanovených požiadaviek boli schopné poskytnúť plnenie"

24. S poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel správny súd k výroku, že je nutné žalobu zamietnuť.

IV.

Obsah kasačnej sťažnosti / stanoviská

A)

25. Ako je uvedené v záhlaví proti napadnutému rozsudku sťažovateľ povinne zastúpený advokátom v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť, v ktorej mal postupom podľa § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p., vrátane nutnosti zohľadniť hore uvedenú povinnosť podľa odseku 2, uviesť sťažnostné body, ktoré sú podľa sťažovateľa nasledujúce:

k § 440 ods. 1 písm. f):

- správny súd pod č. 86 označil znalecký posudok za dôvod obmedzenia hospodárskej súťaže, o bez toho, aby sťažovateľovi riadne objasnil, akým spôsobom mal toto znalecký posudok spôsobiť, o a v zmysle záverov rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. marca 2011 sp.zn. 3Sžf/33/2010 správny súd nezadovážil odlišný znalecký posudok, preto
- napadnutý rozsudok je v tejto časti nezrozumiteľný, nepreskúmateľný a nedostatočne odôvodnený.

k § 440 ods. 1 písm. g):

- správny súd technicky nepresne ako aj nesprávne vyhodnotil skutkový stav, že o predmetom plnenia verejného obstarávania má byť správa verejného osvetlenia, hoci je ním prevádzka informačného systému, ktorým sa riadi verejné osvetlenie, o a ako taký bol uvedený aj v opise predmetu zákazky, o toto sťažovateľ doplnil podrobnou a na technické pojmy odkázanou analýzou predmetu plnenia, lebo § plnenie pozostáva z komplexu vzájomne neoddeliteľných viacerých služieb, § pričom prevažná väčšina z nich má technologickú povahu, § skladá sa z tisícov rôznych elektrotechnických prvkov, § ich kombinácia a vyhotovenie sú v mnohom jedinečné, · nakoľko mnohé prvky pochádzajú zo 70-tych a 80-tych rokov 20. storočia,

· existujúce generácie technikov zo západnej časti Európskej únie ani neprišli pre ich zastaranosť s nimi do kontaktu,

- správny súd nesprávne posúdil splnenie podmienok na aplikovanie postupu priameho rokovacieho konania podľa § 81 písm. b) bod 2 zák. č. 343/2015 Z.z.,

o tieto boli kumulatívne splnené už v okamihu odoslania oznámenia o dobrovoľnej transparentnosti ex ante (č.l. 25) dňa 08.12.2016 žalovanému v zmysle § 26 ods. 7 zák. č. 343/2015 Z.z., vrátane znaleckého posudku,

- pri posudzovaní splnenia podmienky 1 správny súd nezohľadnil účinky predloženého znaleckého posudku, nakoľko

o z technologického hľadiska je možné realizovať požadované plnenie iba s využitím systému Siemens SLM Lightning ako jediného systému spĺňajúceho všetky kritické technologické kritériá,

- ďalej k svojmu nesúhlasu s vyhodnotením znaleckého posudku správnym súdom sťažovateľ uviedol, že

o tento nezohľadnil časový aspekt sústavy verejného osvetlenia,

o na dopracovanie / upravenie existujúcich informačných systémov by bolo nevyhnuté časové obdobie § 2,07 roka (IS Citylight.net), § 1,41 roka (IS A.R.V.O.),

- vo vzťahu ku komunikácii sťažovateľ poukázal na to, že

o sťažovateľ musí generovať výstupy v rámci sústavy verejného osvetlenia výhradne v úradnom jazyku, nakoľko

o ide de o činnosť výkonu štátnej správy,

o a súčasne ide o komunikáciu aj pre občanov,

- záver správneho súdu o zabezpečovaní uvedenej služby v nedostatočnom časovom predstihu, a preto nie je možné akceptovať spojenie časového a technického riešenia, nie

o je podľa sťažovateľa nesprávna, nakoľko nezohľadnil obsah časti D 1.3 oznámenia o dobrovoľnej transparentnosti ex ante,

§ odôvodnenie aplikovania postupu priameho rokovacieho konania z technických dôvodov,

§ práce spojené s odovzdaním sústavy verejného osvetlenia budú odhadom trvať 10-12 mesiacov,

- k záveru správneho súdu o neexistencii žiadnej primeranej alternatívy, pričom chýbajúca hospodárska súťaž je výsledkom umelého zúženia parametrov verejného obstarávania, sťažovateľ uviedol, že

o podľa znaleckého posudku nebolo logické a ani opodstatnené zaraďovať do zoznamu potenciálnych subjektov spoločnosti realizujúce službu prevádzky a údržby verejného osvetlenia (č.l. 133),

o práve znalecký posudok v znení dodatkov č. 1 a č. 2 pre sťažovateľa jednoznačne preukazuje, že bola § dostatočne preukázaná neexistencia primeranej alternatívy,

§ dostatočne preukázaná, že chýbajúca hospodárska súťaž nebola výsledkom umelého zúženia parametrov verejného obstarávania ako aj, že

§ tento stav vyplývajúci z technických aspektov sústavy verejného osvetlenia v podmienkach sťažovateľa nevytvoril sťažovateľ,

o možnosť spochybníť znalecký posudok vymedzil Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 15. marca 2011 sp.zn. 3Sžf/33/2010, kde je uvedené:

§ „ ... Najvyšší súd preto konštatuje, že ak Úrad pre verejné obstarávanie rozhodol o technických námietkach na základe odborného stanoviska znalca, jeho správnu úvahu možno v zásade spochybníť iba oponentným odborným stanoviskom...”.

26. Záverom sťažovateľ navrhol procesný záver konania na kasačnom súde v tom duchu, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Pre prípad úspechu si sťažovateľ uplatnil trovy kasačného konania.

B)

27. V prvej časti svojho vyjadrenia z 23.04.2019 (č.l. 164) ku kasačnej sťažnosti žalovaný opísal jednotlivé závery, ku ktorým správny súd dospel v napadnutom rozsudku. Ďalej sa vyjadril k jednotlivým sťažnostným bodom sťažovateľa tak, že sa s nimi v žiadnom prípade nestotožňuje, považuje ich za špekulatívne, neodrážajúce skutočnosť a prameniace z účelovej interpretácie tak zákona o verejnom obstarávaní, preskúmaného rozhodnutia, ako aj sťažovateľom uvádzaných právnych

predpisov.

28. Čo sa týka podmienok na aplikovanie postupu priameho rokovacieho konania, ktorých splnenie malo byť podporené predloženým znaleckým posudkom, žalovaný poukázal najmä na rozhodovaciu činnosť Súdneho dvora, a to rozsudok sp.zn. C-57/94 Komisia v. Talianska republika, rozsudok sp.zn. C-385/02 Komisia v. Talianska republika, rozsudok sp.zn. C-199/85 Komisia v. Taliansko, rozsudok sp.zn. C-71/92 Komisia v. Španielsko alebo rozsudok v spojených veciach sp.zn. C-20/01 a C-28/01 Komisia v. Spolková republika Nemecko, ktorá podporuje jeho závery o povinnosť reštriktívneho výkladu v prípade použitia priameho rokovacieho konania.

29. Tiež žalovaný poukázal na presun dôkazného bremena na sťažovateľa, pokiaľ zvolil použitie priameho rokovacieho konania ako nesúťažný postup. Pritom podčiarkol jednu z hlavných úloh pravidiel verejného obstarávania, a to otvárať trh verejných zákaziek čo najväčšiemu množstvu hospodárskych subjektov schopných poskytnúť požadované plnenie. Preto verejné obstarávanie umožňuje obstarávateľom, aby sa vo všeobecnosti nestali závislými na určitom dodávateľovi.

30. Jednou z požadovaných vlastností (verejného) obstarávateľa je podľa žalovaného to, že má poznať svoje potreby, má vedieť kedy dôjde k ukončeniu zmluvných vzťahov, má poznať trh, má dôsledne zvažovať potrebu každého nákupu, má ustať nepredvídateľnosť, má zvoliť vhodný čas nákupu a určiť správne kritériá. Avšak tieto vlastnosti nesmie u verejného obstarávateľa suplovať znalec.

31. Práve nesprávne zadané otázky znalci označil žalovaný za príčinu, prečo znalec na ne nesprávne odpovedal a tak sa znalecký posudok nemohol stať relevantným dôkazom. Otázky pre znalca boli zo strany sťažovateľa formulované preferenčne v prospech dlhoročného poskytovateľa predmetnej služby (spoločnosť Siemens), pričom otázky boli formulované tak, aby odpovede znalca mohli odôvodniť zadanie zákazky priamym rokovacím konaním.

32. Navyše podľa žalovaného, znalec z odboru elektrotechnika, odvetvie riadiaca technika, výpočtová technika, počítačové programy (softvér), bezpečnosť a ochrana informačných systémov však nemôže dať odpoveď na otázky týkajúce sa verejného obstarávania. Naopak, sťažovateľ ako verejný obstarávateľ má podľa žalovaného sledovať, aby dosiahol čo najširšiu hospodársku súťaž, a nie zadávať znalecké posudky na poslednú chvíľu a v časovej tiesni.

33. V obdobnom duchu sa žalovaný vyjadril aj k ďalším sťažnostným bodom, ktoré sťažovateľ prezentoval kasačnému súdu pod bodmi B) a C) kasačnej sťažnosti.

34. Záverom žalovaný navrhol, aby kasačný súd sťažovateľom podanú kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú. Z uvedeného dôvodu požadoval, aby sťažovateľovi nepriznal trovy kasačného konania.

V.

Právne názory kasačného súdu

35. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež ako „Najvyšší súd“) konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Následne kasačný súd preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačnú sťažnosť je v zmysle § 461 S.s.p. potrebné zamietnuť, nakoľko po jej preskúmaní kasačný súd na základe nižšie uvedených právnych názorov dospel k záveru, že je nedôvodná. Takto kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol súbežne zverejnený tak na úradnej tabuli súdu ako aj na webovej stránke Najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27. októbra 2020 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

36. Na prvom mieste kasačný súd zdôrazňuje, že zákonodarca výkon správneho súdnictva (najmä čl. 46

a čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) založil iba na návrhovej slobode účastníka (v preskúmvanej veci sťažovateľa), t.j. na zodpovednosti za obranu svojich práv (vigilantibus leges sunt scriptae) v medziach čl. 13 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd, vybrať si podľa Správneho súdneho poriadku z prostriedkov ochrany ten najvhodnejší proti preskúmvanému rozhodnutiu či postupu správcu dane a následne proti napadnutému rozsudku. Preto kasačný súd nie je oprávnený do tejto procesnej slobody vstupovať.

37. V uvedenej súvislosti musí kasačný súd tiež zdôrazniť, že právo na súdnu ochranu (čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky) nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzujúcim podmienkam (čl. 51 ods. 1 ústavy). To platí aj v prípade kasačnej sťažnosti ako mimoriadneho opravného prostriedku (§ 438 ods. 1 S.s.p.), ktorý nie je možné použiť „celoplošne“ na odstránenie nespokojnosti účastníka konania s akýmkoľvek rozhodnutím správneho súdu a ktorej aplikácia môže narušiť princíp právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (§ 145 S.s.p.).

38. Pôvodná úprava súdneho prieskumu rozhodnutí správnych orgánov vrátane inštitútu opravných prostriedkov sa od účinnosti Správneho súdneho poriadku podstatne zmenila s tým, že konanie o kasačnej sťažnosti má zabezpečiť tri rozdielne úlohy, a to rýchlu a efektívnu nápravu najpodstatnejších procesných pochybení, objasnenie otázok zásadného právneho významu ako aj zjednocovanie judikatúry. Je potom na zvážení sťažovateľa vrátane zvýšeného významu úlohy kvalifikovane právneho konania sťažovateľa (§ 5 ods. 5 v spojení s § 449 ods. 1 veta prvá S.s.p.), ktorú z uvedených úloh má ním podaná kasačná sťažnosť v správnom súdnictve plniť.

B) K dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p.: nepreskúmateľnosť

39. Kasačnou sťažnosťou bol napadnutý rozsudok krajského súdu, ktorým bola všeobecná správna žaloba zamietnutá. Hoci sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom v zmysle § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p, tak kasačný súd z obsahu kasačnej sťažnosti zistil, že sťažovateľ s tvrdenou nepreskúmateľnosťou napadnutého rozsudku brojí aj proti nesprávnej aplikácii § 139 ods. 2 S.s.p. správnym súdom. Vzhľadom na to, že tento dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p. je zásadnou prekážkou vykonania kasačného prieskumu podľa ďalšieho namietaného dôvodu, musí ho kasačný súd vyhodnotiť prednostne.

40. Iba v súvislosti s častou kolíziou rozsahu sťažnostných bodov podporujúcich argumentáciu, a tiež aj u sťažovateľa v preskúmvanej veci, o uplatniteľnosti dôvodu podľa písmena f) s dôvodom podľa písmena g) - nesprávne právne posúdenie veci, musí kasačný súd na úvod zdôrazniť (rozsudok Najvyššieho súdu zo dňa 28. júla 2020 sp.zn. 1Sžfk/23/2019), že nepreskúmateľné je také rozhodnutie správneho súdu, ktoré ho neumožňuje spochybniť na základe dôvodu podľa písmena g). To, že sa sťažovateľ v preskúmvanej veci pokúsil aj za pomoci dôvodu podľa písmena g) spochybniť rozhodnutie správneho súdu tým, že v ňom našiel prvky pre svoju argumentáciu o nesprávnom právnom posúdení veci, to iba potvrdzuje nedôvodnosť predloženého dôvodu podľa písmena f).

41. Kasačný súd vychádza z toho, že sťažovateľ označuje napadnutý rozsudok ako nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. S poukazom na skoršiu judikatúru Najvyššieho súdu (najmä rozsudok sp.zn. 1Sžfk/23/2018 zo dňa 21. januára 2020) kasačný súd zastáva naďalej názor, že sťažovateľom tvrdená nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, nakoľko predstavuje neprijateľnú výnimku z výkonu súdnej moci a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, musí byť testovaná preukázaním absencie zásadného vysvetlenia dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. Samotná subjektívna nespokojnosť sťažovateľa s formou, štruktúrou a obsahom odôvodnenia napadnutého rozsudku je v tomto prípade nepostačujúca.

42. Prvým limitom doktríny absencie zásadného vysvetlenia podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej tiež „ESLP“) je to, že ide o také vady v odôvodnení napadnutého rozsudku, keď tento neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre

súdny systém" (napríklad rozsudok ESLP z roku 2009 vo veci Sutyazhnik proti Rusku.), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl" (napríklad rozsudok ESLP z roku 2003 vo veci Ryabykh proti Rusku).

43. Druhým limitom doktríny absencie zásadného vysvetlenia je právny názor [najmä rozsudok ESLP vo veci Ruiz Torija v. Španielsko, resp. neskôr García Ruiz v. Španielsko (vo veci č. 30544/96 z 20.01.1999)], t.j. že správny súd nemusí dať detailné odpovede na všetky otázky nastolené účastníkom konania alebo odpovedať na každú jeho námietku či argument, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia správneho súdu a na to nadväzujúce kasačného súdu (ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia), by malo postačovať na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (obdobne aj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 78/05 alebo sp.zn. II. ÚS 76/07).

44. Podľa stanoviska č. R 2/2016 občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 3. decembra 2015, ktoré je v zmysle konzistentnej judikatúry aplikovateľné aj na podmienky Správneho súdneho poriadku platí, že:

„Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku.

Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku."

45. Kasačný súd po preskúmaní obsahu, štruktúry a logických nadväzností vyhodnotenia jednotlivých skutkových dôvodov v napadnutom rozsudku dospel k záveru, že správny súd postupoval v intenciách ust. § 139 ods. 2 S.s.p., t.j. odôvodnenie napadnutého rozsudku umožňuje jeho preskúmateľnosť. Iba pre úplnosť kasačný súd k forme a štruktúre odôvodnenia využitým správnym súdom konštatuje, že v úvode napadnutého rozsudku (č. 1 až 20 napadnutého rozsudku) sa nachádza stručný priebeh konania o preskúmanie úkonov kontrolovaného, t.j. sťažovateľa a stručné zhrnutie preskúmaného rozhodnutia. Nasleduje podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného (č. 21 až č. 59 napadnutého rozsudku). Po opise pojednávania a prehľade dotknutých právnych ustanovení (č. 60 až č. 72 napadnutého rozsudku) už správny súd prezentoval posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov (č. 73 až č. 87 napadnutého rozsudku). V preskúmanej veci je dostatočne zrejmé, čoho a z akých dôvodov sa účastníci domáhali, čo navrhovali, z ktorých skutočností a dôkazov správny súd vychádzal, akými úvahami sa riadil a aké závery zaujal k právnemu posúdeniu preskúmaného rozhodnutia.

46. Pre kasačný súd je forma a štruktúra odôvodnenia napadnutého rozsudku v zmysle § 139 ods. 2 S.s.p. dostatočne presvedčivé. Za procesnú vadu konania podľa § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p. nemožno považovať to, že správny súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sťažovateľa. Preto je možné napadnutý rozsudok podrobiť prieskumu ohľadom navrhnutého dôvodu v zmysle písmena g).

Podľa § 139 ods. 2 S.s.p. v citovanom znení v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

C) K nesprávnemu právnemu posúdeniu veci - písm. g):

47. Z vyššie uvedených sťažnostných bodov (viď bod č. 25 tohto rozsudku) pre kasačný súd vo všeobecnosti vyplýva generálna argumentácia sťažovateľa, že správny súd nesprávne právne posúdil ustanovenia zákona č. 343/2015 Z.z. a ich aplikáciu žalovaným na zistené skutočnosti.

48. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje v zmysle svojej ustálenej rozhodovacej praxe (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu sp.zn. 1Sžfk/10/2018 zo dňa 13. septembra 2019) na to, že s týmto kasačným dôvodom zákonodarca spája právnu situáciu, kedy správny súd na správne a zákonným spôsobom zistený skutkový stav (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.) bez vád zaťažujúcich jeho rozhodovanie (písmena a/ až f/) nesprávne aplikuje objektívne právo v merite veci, v medziach a vo väzbe na takto zistený skutkový stav, bez možnosti opory v doterajšej ustálenej rozhodovacej praxi kasačného súdu (a contrario písmeno h/ citovaného odseku 1).

49. Sťažovateľ na podporu svojho dôvodu najmä brojí proti jednotlivým právnym záverom správneho súdu, kedy sa tento stotožnil so žalovaným. Najmä im vytýka, že správne zvolil použitie priameho rokovacieho konania a zachoval všetky hlavné ciele verejného obstarávania, nakoľko vychádzal z relevantného a jediného podkladu, ktorým bol znalecký posudok. Preto sa kasačný súd musí predovšetkým zamerať na jedinečný význam znaleckého posudku a s tým súvisiacu úlohu znalca a ako ju v znaleckom posudku prezentoval.

50. Ako už bolo vyššie uvedené (bod č. 21 tohto rozsudku), úlohou znalca (viď príloha č. 1 administratívneho spisu) bolo posúdiť a odpovedať na toto zadanie (otázka): Odborné znalecké stanovisko pre použitie podmienky pre priame rokovacie konanie smerujúce k vylúčeniu hospodárskej súťaže z dôvodu technického riešenia (zákon č. 343/2015 Z.z. § 81 písm. b) bod 2.) k automatizovanému systému riadenia verejného osvetlenia.

51. Znalec na str. 29 znaleckého posudku dospel k záveru, že:

„Pri zohľadnení technologických kritérií je nutné dospieť k záveru, že z technologického hľadiska je možné v rámci projektu realizovať projekt iba s využitím systému Siemens SLM Lightning ako jediného systému spĺňajúceho všetky kritické technologické kritériá.

Nasadenie akéhokoľvek iného riešenia je technologicky neprípustné.“

52. Žalovaný vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti naopak zdôraznil nesprávnu formuláciu zadania otázok znalcovi, čo prispelo k tomu, že znalec na ne nesprávne odpovedal a toto zapríčinilo, že znalecký posudok nie je možné označiť za prípustný dôkaz. Naopak sťažovateľ možnosť označiť znalecký posudok za neprípustný dôkaz viaže na ním citované závery vyslovené prostredníctvom rozsudku sp.zn. 3Sžf/33/2010 zo dňa 15. marca 2011.

53. Kasačný súd pre oblasť verejného obstarávania, najmä pre aplikáciu inštitútu priameho rokovacieho konania, dáva v súvislosti so sťažovateľom citovaným rozsudkom sp.zn. 3Sžf/33/2010 naopak do pozornosti právne závery z rozsudku Najvyššieho súdu sp.zn. 2 Sžf 37/2012 zo dňa 19. júna 2013:

„Inštitút priameho rokovacieho konania v oblasti verejného obstarávania svojím procesným postupom zvyšuje predovšetkým transparentnosť zadávacieho procesu ako celku zo strany verejného obstarávateľa, a preto je potrebné ho chápať ako výnimočný inštitút vo vzťahu k iným postupom aplikujúcim sa vo verejnom obstarávaní v zmysle zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Preukázanie existencie zákonných dôvodov na aplikáciu tohto výnimočného inštitútu spočíva na verejnom obstarávateľovi, ktorý sa rozhodne aplikovať inštitút priameho rokovacieho konania. Navyše, verejný obstarávateľ musí preukázať, že existujú zákonné podmienky na použitie tohto inštitútu už vo vzťahu k Úradu pre verejné obstarávanie, a to v príslušnom oznámení verejného obstarávateľa, ktorým informuje Úrad o príslušnom zámere.

Zákonné dôvody na použitie inštitútu priameho rokovacieho konania musia existovať už v čase, keď sa verejný obstarávateľ rozhodne pre realizáciu tohto výnimočného inštitútu. Ak by sa totiž preukázalo, že verejný obstarávateľ postupoval pri použití tohto inštitútu v rozpore so zákonom o verejnom obstarávaní, dopustil by sa svojím konaním správneho deliktu a za také konanie by mu Úrad mohol

uložiť finančnú pokutu vo výške 5% zmluvnej ceny."

54. Ďalej pri hodnotení obsahu znaleckého posudku ako aj samotnej prípustnosti znaleckého posudku na účely verejného obstarávania kasačný súd vychádza zo zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 382/2004 Z.z."). Významným pre posúdenie relevancie znaleckého posudku je obsah znaleckej činnosti, ktorá sa iniciuje zadaním úlohy znalcovi. Jej bližšie vymedzenie je obsiahnuté nielen v ust. § 16 zák. č. 382/2004 Z.z. ale je potrebné k nej pristupovať v zmysle celého citovaného zákona.

Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 382/2004 Z.z. znalecká činnosť je špecializovaná odborná činnosť vykonávaná za podmienok ustanovených v tomto zákone znalcami pre zadávateľa. Úkonmi znaleckej činnosti sú najmä znalecký posudok a jeho doplnenie, odborné stanovisko alebo potvrdenie a odborné vyjadrenie a vysvetlenie.

55. Z uvedeného a v súlade s doterajšou rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu (napríklad rozsudok sp.zn. 1Sžd/4/2014 zo dňa 18. februára 2014) pre kasačný súd vyplýva, že znalecký posudok je posúdením skutočností v medziach zadaných znalcovi (úloha znalca) a je výsledkom špecializovanej odbornej činnosti vykonanej za podmienok ustanovených v zák. č. 382/2004 Z.z. znalcom pre zadávateľa, pričom je tvorený z viacerých častí, ktoré vo vzájomných súvislostiach a aj ako celok musia zabezpečiť preskúmanie jeho obsahu a overenie odôvodnenosti postupov. Pri výkone znaleckej činnosti musí byť znalec osobou vo veci nezaujatou, jeho úlohou nie je vykonávať dokazovanie či hodnotiť dôkazy, poprípade riešiť meritorne právne otázky, ale jeho úlohou je vyjadrovať sa k skutkovým odborným otázkam, ktoré spadajú do jeho kompetencie (t. j. do oblasti, v ktorej je zapísaný v zozname znalcov).

56. Na druhej strane kasačný súd uznáva, že znalec musí podporne aj riešiť subsidiárne právne otázky (napríklad či predmet znaleckého skúmania spadá do znaleckého odboru, či znaleckého odvetvia, v ktorom je zapísaný), avšak kasačný súd nemôže pripustiť záver, aby jadrom zadania úlohy znalca bola práve uvedená právna otázka. Navyše znalecký posudok sa v množstve dôkazov prípustných pre správne konania najviac blíži s prihliadnutím na svoj myšlienkový proces svojho utvárania k fáze voľného hodnotenia dôkazov a tým vytvára reálnu hrozbu medzi vrchnostenskou rozhodovacou činnosťou a zisťovaním skutkového stavu, inak povedané je nutné zachovať právu jeho pozíciu hodnotiaceho elementu poznaných skutočností.

57. S prihliadnutím na absenciu správneho súdnictva v období minulého režimu do výpočtu historicky prípustnej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu je možné iba výnimočne zahrnúť rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných Najvyššími súdmi ČSSR, ďalej v Bulletin Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené Zborníkoch najvyšších súdov č. I, II. a IV vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986. Avšak, nakoľko ide o spoločnú problematiku dokazovania znaleckým posudkom, je možné z tejto staršej judikatúry vychádzať.

58. Už v zmysle staršej judikatúry (Sbírka súdnych rozhodnutí a stanovísk Nejvyššího soudu č. 1/1981) bolo konštatované, že nie je prípustné nariadiť dôkaz znaleckým posudkom tam, kde ide o právne posúdenie skutočného stavu veci. Znalosť právneho poriadku a s tým spojená možnosť sa v ňom orientovať a jeho ustanovenia riadne vykladať a používať je základným predpokladom pre činnosť štátnych orgánov. Preto právne posúdenie vyjadrujúce subsumáciu zisteného skutkového deja pod určitý právny predpis musí byť vyhradené iba orgánom disponujúcim štátnou mocou. Z uvedeného dôvodu orgán disponujúci štátnou mocou nie je viazaný právnym posúdením veci účastníkmi konania a nemôže tiež presunúť samotné právne posúdenie na iný subjekt, napríklad na znalca.

59. Na tomto mieste musí kasačný súd upozorniť, že rozdiel medzi skutkovým zistením a právnym posúdením si neuvedomujú zadávatelia znaleckých posudkov, ak zadávajú úlohu znalcom tak, že sa majú

vyjadrovať k otázkam, u ktorých nejde o odborné posúdenie konkrétnej skutočnosti, ale naopak o právne posúdenie určitého skutkového stavu alebo o výklad ustanovenia právneho predpisu, čo v preskúmvanej veci nastalo.

60. Z obsahu úlohy znalca (viď bod č. 50 tohto rozsudku) vyplýva, že zadávateľ, t.j. sťažovateľ formuloval túto úlohu s dôrazom na ustanovenie § 81 písm. b) bod 2 zák. č. 343/2015 Z.z. Potom správny súd riadne poukázal (č. 52 napadnutého rozsudku) na argumentáciu žalovaného, že: „z dôvodu, že žalobcove otázky na znalca viedli k potvrdeniu ním predostretej technickej špecifikácie ako zhodnej s doterajším plnením poskytovaným od spoločnosti Siemens, s.r.o., je predmetný znalecký posudok na odôvodnenie použitia priameho rokovacieho konania absolútne nepoužiteľný a žalobcovi neprináleží sa naň odvolávať. Akékoľvek odvolanie sa alebo svojvoľný výklad znaleckého posudku, ktorý by obhajoval aplikáciu priameho rokovacieho konania je nanajvýš nevhodný, nakoľko zjavne ide nad rámec zákona o č.382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, keďže pán JUDr. Ing. N., MBA nie je ani expert na verejné obstarávanie a zároveň jediný znalecký posudok (vypracovaný na základe diskriminačného zadania) v žiadnom prípade nemôže nahradiť splnenie povinností na strane verejného obstarávateľa, ktoré sú mu uložené zákonom.“

61. Za tohto stavu sa kasačný súd celkom stotožnil so záverom správneho súdu (č. 86 a č. 87 napadnutého rozsudku) že žalobca, hoci znaleckým posudkom, ktorý predstavoval hlavný a jediný dôkaz, chcel preukázať, že obstarávanú službu môže z technických dôvodov poskytnúť len určitý hospodársky subjekt, tak tento posudok je neakceptovateľný preto, že znalec hodnotil právne otázky.

62. Navyše musí kasačný súd potvrdiť, že sťažovateľ tým, že zvolil znalecké posúdenie svojho ďalšieho postupu pri nakladaní s verejným osvetlením, tak celkom eliminoval a nezákonne preniesol svoju zodpovednosť za plnenie tejto úlohy miestnej samosprávy v zmysle § 4 ods. 3 a § 24) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení na znalca. Správne žalovaný konštatoval vo svojom vyjadrení (viď bod č. 30 tohto rozsudku), že sťažovateľ ako verejný obstarávateľ mal poznať svoje potreby, mal vedieť, kedy dôjde k ukončeniu zmluvných vzťahov týkajúcich sa jeho úlohy verejného obstarávateľa a so znalosťou relevantného trhu a jeho časových a technických špecifik mal dôsledne zvažovať potrebu každého nákupu, čo sa týka nielen jeho nepredvídateľnosti či vhodného času nákupu (úloha verejného obstarávateľa).

Podľa § 4 ods. 3 písm. g) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v citovanom znení obec pri výkone samosprávy najmä

[.]...

g) zabezpečuje verejnoprospešné služby, najmä nakladanie s komunálnym odpadom a drobným stavebným odpadom, udržiavanie čistoty v obci, správu a údržbu verejnej zelene a verejného osvetlenia, zásobovanie vodou, odvádzanie odpadových vôd, nakladanie s odpadovými vodami zo žump a miestnu verejnú dopravu, [.]...

63. V tejto súvislosti kasačný súd pripúšťa úlohu znalca napríklad na objasnenie, aké súťažné kritériá vzhľadom na technickú zložitosť systému verejného osvetlenia sa majú zohľadniť. Avšak vyššie vymedzená úloha verejného obstarávateľa nesmie byť prenesená na znalca. Pokiaľ by k tomu došlo, a v preskúmvanej veci toto aj nastalo, tak jedna z hlavných úloh pravidiel verejného obstarávania, t.j. otvárať trh verejných zákaziek čo najväčšiemu množstvu hospodárskych subjektov schopných poskytnúť požadované plnenie, bola celkom eliminovaná. Preto nebola sťažovateľom daná ani možnosť, aby sa potenciálni súťažitelia či uchádzači mohli prezentovať, že by boli schopní požadované plnenie tiež poskytnúť.

64. Na základe uvedeného sa kasačný súd stotožnil s názorom žalovaného, že znalecký posudok predstavuje neprípustný dôkazný prostriedok a so záverom správneho súdu, ktorý si osvojil právne názory žalovaného, že hoci úniové právo umožňuje inštitút postupu priameho rokovacieho konania bez predchádzajúceho zverejnenia oznamu využívať len vo veľmi výnimočných prípadoch, tak sťažovateľ predpoklady pre takto zvolený postup nepreukázal. Preto aj tento dôvod kasačnej sťažnosti musel kasačný súd vyhodnotiť ako nedôvodný.

D) K namietanému odklonu správneho súdu od judikatúry

65. Pozornosti kasačného súdu neuniklo, že sťažovateľ v kasačnej sťažnosti ďalej nepriamo namietal odklon od rozhodovacej praxe kasačného súdu správnym súdom. V prípade odklonu od rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu, je charakteristický „odklon“ jej riešenia, ktorý zvolil správny súd, od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu. Ide tu teda o situáciu, v ktorej sa už rozhodovanie kasačného súdu ustálilo na určitom riešení právnej otázky, správny súd sa však svojím rozhodnutím odklonil od „ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu“. Ani tento dôvod kasačnej sťažnosti nepovažuje kasačný súd za naplnený a na základe nižšie uvedených právnych argumentov dospel k záveru o zákonnosti a správnosti napadnutého rozsudku.

66. Ako bolo vyššie zdôraznené (viď bod č. 57 tohto rozsudku) pri vymedzení pojmu „ustálená rozhodovacia prax kasačného súdu“ (napríklad uznesenie Najvyššieho súdu sp.zn. 1Sžfk/68/2018 zo dňa 28. apríla 2020) kasačný súd naďalej vychádza zo stanovísk správneho kolégia alebo rozhodnutí senátov správneho kolégia, ktoré sú publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Súčasťou ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu je tiež prax vyjadrená opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach senátov správneho kolégia Najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia Najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili.

67. Sťažovateľ je presvedčený, že správny súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu vyjadrenej v rozsudku Najvyššieho súdu sp.zn. 3Sžf/33/2010, konkrétne od jeho záveru, že žalovaný (Úrad pre verejné obstarávanie) rozhodol o technických námietkach na základe odborného stanoviska znalca, jeho správnu úvahu možno v zásade spochybníť iba oponentným odborným stanoviskom. K uvedenému musí kasačný súd uviesť, že sťažovateľ však nedôsledne aplikoval na tento svoj sťažnostný bod ustanovenie § 440 ods. 2 S.s.p.

68. Aj v tomto prípade kasačný súd musí upozorniť sťažovateľa, že otázkou relevantnou podľa § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p. však môže byť len právna otázka, ktorú kasačný súd alebo Najvyšší súd riešil a na ktorej je založený sťažovateľom uvádzaný rozsudok. Uvedenej požiadavke zákonodarcu nemôže byť učinené zadosť ani reštriktívnou citáciou jednej či niekoľkých viet odôvodnenia rozsudku vybraného sťažovateľom bez uvedenia, prečo citovaný text vzhľadom na skutkový stav, tvoril riešenie základnej právnej otázky riešenej citovaným súdom. Kasačnému súdu už pri prvotnom oboznámení sa s citovaným textom rozsudku vyplýva odlišnosť, že v preskúmvanej veci nejde o rozhodovanie o technických námietkach.

Podľa § 440 ods. 2 S.s.p. v znení relevantnom v preskúmvanej veci dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

69. Na základe uvedeného musel kasačný súd vyhodnotiť dôvody kasačnej sťažnosti ako aj samotnú kasačnú sťažnosť, že nie je dôvodná (§ 461 S.s.p.), a preto ju v zmysle svojho oprávnenia zamietol.

VI.

70. Kasačný súd vzhľadom na dôvody kasačnej sťažnosti uplatnené sťažovateľom uvádza, že napadnutý rozsudok má všetky formálne i obsahové náležitosti súdneho rozhodnutia požadované v zmysle § 139 S.s.p. Preskúmvané rozhodnutie vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré následne bolo logicky vyhodnotenú a riadne právne posúdené. Kasačný súd sa preto stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi zistenými správnym súdom, že orgán verejnej správy dodržal požiadavku zákonnosti pri priebehu a následnom vydaní preskúmvaného rozhodnutia.

71. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok sťažovateľa a vyjadrenia žalobcu/žalovaného ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté vo svojej staršej judikatúre (čl. 1 ods. 1 ústavy), najmä už v citovanom rozhodnutí sp.zn. 1Sžfk/23/2019, sp.zn. 1Sžfk/23/2018 ako aj sp.zn. 2Sžf/37/2012, pri ktorých kasačný súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od ich obsahu a vyslovených právnych názorov (viď účinky sledované v § 20 a contrario § 22 ods. 1 S.s.p. spolu s čl. 144 ods. 1 ústavy) s prihliadnutím na ústavný princíp právnej istoty ako aj svojej úlohy zjednocovateľa súdnej judikatúry (§ 20 S.s.p.) odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska v zmysle záverov judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zjednocovania alebo zamedzovania vydávania protirečivých rozsudkov, najmä vec Zielinsky, Pradal a spol. v. Francúzska republika č. A- 24846/94, 34165/96 až 34173/96, poprípade vec Borovská a Forrai v. Slovenská republika č. A- 48554/10 z 25.11.2014), s oznámením termínu vyhlásenia rozsudku postupom podľa § 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

72. Kasačný súd v preskúmvanej veci v súlade s ust. § 455 S.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by nariadenie pojednávania bolo potrebné.

73. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd postupom v zmysle § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 2 S.s.p. na základe princípu úspešnosti sťažovateľa, čo v konaní o kasačnej sťažnosti nenastalo. Naopak žalovaný ako protistrana bol úspešný, avšak jeho právo sa priznáva iba za mimoriadnych podmienok, ktoré v preskúmvanej veci neboli naplnené.

Podľa § 467 ods. 1 S.s.p. ustanovenia o trovách konania sa primerane použijú na kasačné konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).